

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: هانس ولر

برگردان از: ن. ع.

۰۸ جون ۲۰۲۰

چرا باب دیلان شایسته نشان شوالیه شناخته نشد؟

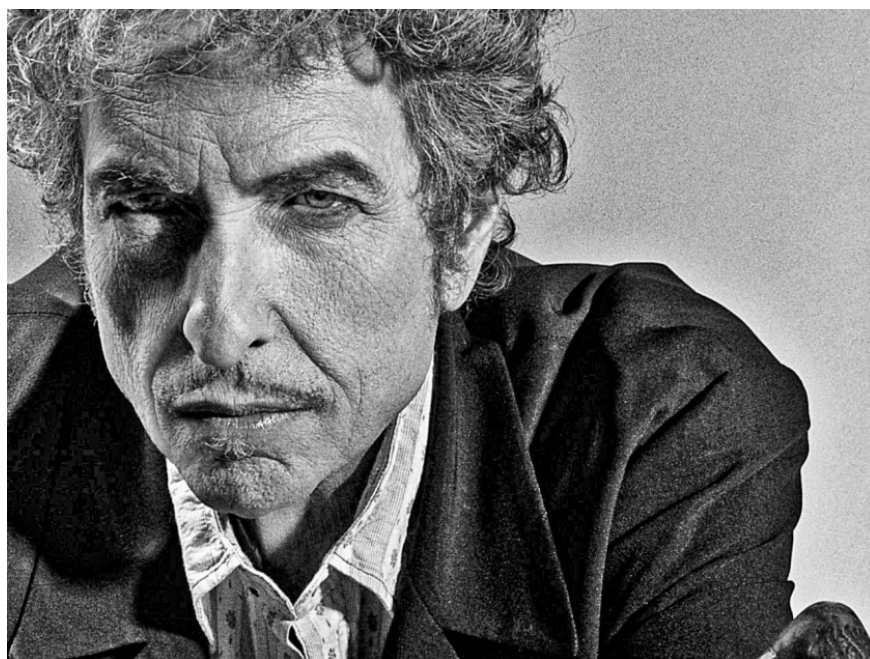

Photo AKOMAG.de

در سال ۲۰۱۳ وزیر فرهنگ فرانسه پیشنهاد داد که به باب دیلان، ترانه سرای قدیمی، بالاترین نشان شایستگی فرانسه یعنی لژیون دونور را اعطاء کنند. اما رئیس لژیون دونور که یک جنرال بازنشسته است، با این انتخاب مخالفت و اعلام کرد که باب دیلان از نظر اخلاقی صلاحیت این نشان را ندارد.

کشور سوئیس خوش شانس است که چنین نگرانی های مضحکی ندارد. مثلاً مجبور نیست به این فکر کند که روی سینه چه کسی یک تکه فلز و روبان رنگی نصب کند. از همه بدتر سنجاق کوچک قرمز گوی مانندی است که همراه مدال داده می شود تا در موقعیت های روزمره فرد با آن، مدال را روی سینه محکم کند. فرانسوی ها، مردان بیشتر از زنان، این سنجاق قرمز را روی زمینه آبی روی پیراهن سفید نصب می کنند تا به همه اعلام کنند که به اندازه کافی لیاقت دارند.

بنیانگذاری لژیون دونور

بیش از ۲۱۰ سال پیش فرانسه اولین نشان لژیون دونور را اعطا کرد و این کار را تا امروز ادامه داده است. این مدال البته به چیزی بیش از یک نشان ساده تبدیل شده است. لژیون دونور حالا یک نهاد واقعی است که دفترش در یکی از زیباترین کاخهای پاریس است و یک رئیس کل و یک مدیر آن را اداره می کنند. این مؤسسه یک موزیم و دو مدرسه بین المللی دارد که به فرزندان دختر دارندگان این نشان اختصاص دارد. دختران در این مدارس لباس فرم ترجیحاً سورمه ای می پوشند.

زمان اعطای نشان لژیون دونور

در برخی فصول سال لژیون دونور فعال تر می شود. روز سال نوی سال ۲۰۱۳ به عنوان مثال ۶۱۹ مدال اعطاء شد. ایستر هم برایشان ماه شلوغی است. مدال ها از تخم مرغ های ایستر بیشتر اند. هر یک از مسؤولان باید تعدادی نامزد را معرفی کند.

و در سال ۲۰۱۳ فیلپیتی، وزیر فرهنگ وقت فرانسه، نام باب دیلان را نیز بین نامزدها آورد. اما او تصمیم گیرنده نهائی نبود. رئیس لژیون که به طور سنتی جنرالی بازنشسته است حرف آخر را می زد. رئیس وقت که گئورلین نام داشت یکی از پرسابقه ترین جنرال های فرانسه بود. باب دیلان در مقابل چنین جنرالی حکم پارچه قرمز مقابل گاو را دارد. به هر حال می شود حدس زد که این جنرال از باب دیلان خوشش نمی آید، چون این هنرمند با جنگ ویتنام مخالفت کرده بود. در آخر همانطور که انتظار می رفت باب دیلان لایق این نشان دانسته نشد.

در باب لیاقت

منظور از لیاقت و درستکاری چیست؟ چه کسی لایق این نشان است. برای پاسخ به این سؤال شاید نگاهی به دوران سارکوزی بد نباشد.

سارکوزی به محض رسیدن به قدرت به گای ویلدنستاین مدال اهداء کرد. چرا؟ ویلدنستاین از امریکا به تأمین مالی حزب سارکوزی و به کمپین انتخاباتی کمک کرده بود. او وارث یکی از بزرگترین و گرانترین کلکسیون های آثار هنری است و در نیویورک، پاریس، توکیو و ... گالری دارد. مؤسسه ویلدنستاین در پاریس هم متعلق به اوست. وقتی ویلدنستاین امپراتوری پدرش را به ارث برد، ثروتش را در شرکت های صوری در بهشت های مالیاتی جهان پنهان کرد و سر بیوه پدرش و مأموران مالیاتی فرانسه کلاه گشادی گذاشت. جالب این است که در زمان اعطای نشان شوالیه به ویلدنستاین، در دادگاه پرونده ای علیه او در جریان بود.

همانطور که می بینید به نظر نمی آید که بشود ویلدنستاین را شخص شایسته ای به شمار آورد. آقای سرویر، دیگر دریافت کننده این نشان هم وضع بهتری ندارد. وی که در صنعت داروئی فعال است مستقیماً این نشان را از پرزیدنت سارکوزی دریافت کرد. تا به حال دوبار از این فرد شایسته به خاطر داروی لاغری مدیاتور شکایت شده، داروئی که در ابتداء بسیار خوب فروخت اما بعد معلوم شد که به خاطر عوارض جانبی آن بین ۵۰۰ تا ۲۰۰۰ نفر جان باخته اند. از همه اینها بدتر اعطای نشان به فرانسوی بی آبروئی است که در زمینه تجارت در افریقا فعالیت می کند. در کنار همه اینها از دریافت کنندگان خارجی این نشان نباید غافل بود. علی بونگو، رئیس جمهور موروثی گابون، و ولادمیر پوتین از این جمله اند.

رد نشان شایستگی

باب دیلان باید زودتر به خاطر رفتار مسخره مسؤولان فرانسوی زبان به اعتراض می‌گشود. برای خودش بهتر بود اگر شخصاً این جایزه را رد می‌کرد.

به هر حال کسانی که این نشان را رد کردند الان بیشتر در یادها هستند تا آنها که نشان را پذیرفتند. ژان پل سارتر نه تنها نوبل ادبیات، که این نشان را هم رد کرد. سیمون دوبوار هم همینکار را کرد. کامو نیز در حداقل در این یک زمینه با سارتر و دوبوار هم عقیده بود و جایزه را نپذیرفت. پیش از آن ماری کوری هم علاقه‌ای نداشت که نشان شایستگی فرانسه را دریافت کند. این‌ها فقط بخشی از کسانی‌اند که این جایزه را رد کردند.

گاهی یک نشان اعطاء شده بهترین سلاح برای هدف قرار دادن مقامات دولتی است. بوده‌اند کسانی که با پس دادن این نشان مقامات فرانسوی را تحت فشار قرار داده‌اند.

فرانسه در بسیاری موارد رئیس‌لژیون از خیر دادن این جایزه به افراد خاصی می‌گذرد چون می‌داند که این افراد نشان را نمی‌پذیرند و این مسئله برای وجهه کشور خوب نیست. واقعاً خوش به حال سوئیس که مجبور نیست هر سال وارد چنین بازی پیچیده مضحکی شود.

پاریس ۱۵ می ۲۰۱۳